

جمهوری اسلامی و حقوق بشر: دو قطب همانام یک آهنربا

محمود رضا طاهری

بیش از پنجاه سال از تصویب اعلامیه حقوق بشر، بیست و چهار سال از حکومت ننگین و سیاه جمهوری اسلامی در ایران میگذرد بیست و چهار سال تحمیل فقر و فلاکت و بیحقوقی مطلق، بیست و چهار سال تزریق خرافه و مذهب، بیست و چهار سال دستگیری و زندان، شکنجه و اعدام، شلاق و سنگسار و له و لورده کردن هر آنچه حرمت انسانی و هر آنچه در خور بشریت بوده. روزی که پرده از این تاریخ سیاه برداشته شود بشریت جهان متمدن در مقابل این همه جنایات و بخاطر سکوتش عرق شرم ریخته و خواهد گریست.

بیست و چهار سال توطئه بر علیه بشریت از تهیه سلاحهای کشتار جمعی و ساخت موشک و تولید سلاحهای هسته ای و تحقیقات در مورد جنگ بیولوژیک گرفته تا حمایت از گروههای تروریستی اسلامی در سرتاسر دنیا محصول و کارنامه اسلام سیاسی و این حکومت است. و اینکه چرا امروز سازمانهای مدافع حقوق بشر در قبال این همه جنایت سکوتشان را با سیاست دیالوگ انتقادی شکسته اند و از جمهوری اسلامی خواسته شده حکم وحشیانه سنگسار و اعدام را بهر شیوه ممکنه لغو کنند، نه از سرانسان دوستی و دفاع از حقوق بشر و حرمت انسانها، بلکه تحت فشار کمپین بین المللی و سازمانها و شخصیتهای عضو و مدافع آن و با رهبری مینا احدی این چهره مبارز و خستگی ناپذیر کمونیست، و حزب کمونیست کارگری و همچنین مخالفین و آزادیخواهان مترقی بوده که با پیکت ها و اعتراضات هر روزه خود و افشای این جنایات در سطح بین المللی و افکار عمومی و همینطور سیاست مماشات مجامع بین المللی در قبال حکومت اسلامی، به دخالت و اداشت.

و اما امروز در انتهای سال هشتاد و یک، کارگران، زنان آزادیخواه، جوانان مبارز و مردم بتنگ آمده در خیابان حق خود را طلب میکنند و بهیچ وجه ذره ای هم از خواسته هایشان کوتاه نخواهند آمد. مردم آزادی و رفاه و امنیت میخواهند، و حق خود را هم در خیابان خواهند گرفت. روزی که اشک جهانیان سرازیر شود نزدیک است.